

Arrest

nr. 210 400 van 1 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor verzoeker, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 22 januari 2017 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 24 januari 2017 asiel aan. Op 25 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashto-origine te zijn. U bent geboren in 1997 in het dorp Rawgay in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar. U groeide daar op en woonde er met uw hele familie. U ging niet naar school omdat de taliban negatief tegenover de scholen stond. Uw vader was imam in de plaatselijke moskee, waar talibanleden regelmatig predikten tegen de buitenlanders en Daesh. Uw vader, die zich uit veiligheidsoverwegingen verplicht voelde om de inmenging van de taliban te tolereren, kreeg de opdracht om kleine kinderen te indoctrineren. Op die manier probeerde de taliban jongeren te rekruteren voor de strijd. Op een dag kwam uw vader bebloed naar huis. Hij was hardhandig aangepakt door Daesh die van hem eiste dat hij tegen de taliban en de regering in de moskee zou preken. Als hij dat niet deed, zouden hij en zijn zonen worden vermoord. Uw vader besprak de situatie met zijn broer en besloot dat het beter was dat u Afghanistan verliet. Uw oom bracht u vervolgens naar Nangarhar en vandaar vertrok u verder via Kandahar naar Nimrooz. U reisde via Iran en Turkije naar Europa. U was meer dan 7 maanden onderweg vooraleer u op 24 januari 2017 aankwam in België. Een dag na uw aankomst diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Nadien vernam u dat uw vader 2,5 maand na uw vertrek was doodgeschoten.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS merkt op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. Uw kennis over zaken die tot uw directe leefwereld behoren en de veiligheidssituatie van uw beweerde regio van herkomst is beperkt en op sommige vlakken tegenstrijdig met de beschikbare informatie die daarover terug te vinden is.

Het CGVS plaatst om te beginnen grote vraagtekens bij uw verklaringen over uw directe leefomgeving. U verklaart dat uw familie 8 à 10 jerib grond bezat waarop uw oom met de hulp van andere werkers gewassen zoals uien verbouwde volgens de vier seizoenen. De helft van de opbrengst van de oogst ging naar uw vader (CGVS, p. 12-13). Opvallend aan uw verklaringen is dat u beweert nooit geholpen te hebben op de landbouvvelden en zelfs niet eens van dichtbij de landbouvvelden lijkt te hebben gezien. U zegt immers dat u de kant van de landbouvvelden niet opging, terwijl u de landbouvvelden eerder tijdens het persoonlijk onderhoud in uw dorp onder jullie huizen situeert. Tijdens de drukke periodes, toen uw oom rijst aanplante en de hulp van uw vader en andere werkrachten inriep, beweert u nooit te hebben geholpen. Gevraagd naar de reden hiervoor zegt u dat u eigenlijk ziek bent en last hebt van rugklachten sinds u van een dak viel (CGVS, p. 13-15). Maar zelfs dan nog mag er van iemand die in een agrarische omgeving opgroeide en wiens gezin inkomsten verwierf dankzij de teelt van gewassen verwacht worden dat u kennis hebt van tal van aspecten die met landbouw te maken hebben. Wanneer het CGVS u vraagt welke gewassen er precies werden geteeld op jullie velden, antwoordt u in eerste instantie, "verschillende zaken denk ik, volgens het seizoen, werden er gecultiveerd. Ik weet het niet, ik heb het ook niet gevraagd welke dat waren" (CGVS, p. 13). Na verder aandringen van het CGVS, blijkt u zich te herinneren dat uw oom naast uien, ook tarwe, maïs en rijst verbouwde (CGVS, p. 13). Het is enigszins opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte bent van iets dat een essentieel onderdeel uitmaakte van uw onmiddellijke leefomgeving. Ook over de oogst- en zaaiperiodes blijft u bijzonder vaag, terwijl ook van iemand met uw achtergrond meer concrete informatie verwacht zou worden. Wanneer u gevraagd wordt wat u bedoelde met uw uitspraak dat uw oom teelde volgens de vier seizoenen, zegt u dat uw oom volgens de seizoenen ook groenten teelde zoals tomaten en aubergines. Over het tijdstip en de frequentie van de oogsten, vertelt u dat elk gewas na het vorige werd gezaaid. U voegt eraan toe dat u zich er niet mee bezighield, want dat uw oom alles deed. Wanneer de vraag over het tijdstip en de frequentie van de oogst herhaald wordt, blijft u nogmaals aan de oppervlakte: u benoemt geen specifieke seizoenen of maanden. U zegt dat alles om de beurt werd gezaaid en dat niet alles tegelijkertijd kan worden gezaaid. De groenten hadden elk een aparte tijd, aldus uw verklaringen (CGVS, p. 14). Op de daaropvolgende concrete vragen van het CGVS over oogsten en zaaien, volgens telkens vage antwoorden. Wanneer u gevraagd wordt of er in de herfst of winter ook bepaalde gewassen gezaaid of geoogst werden, antwoordt u dat de rijst tijdens het koude seizoen werd geteeld, aangeplant en daarna geoogst werd. Op de vraag na hoeveel tijd de rijst geoogst werd, geeft u opnieuw een weinig specifiek antwoord. U zegt enkel dat dit gebeurde "als de tijd zover was om geoogst te worden" en weidt vervolgens uit over de hulp die uw oom toen kreeg van uw vader en andere landbouwers (CGVS, p. 14). Volgens de achtergrondinformatie wordt rijst aangeplant in de lente en wordt het in de winter geoogst. Ook maïs wordt in de herfst geoogst, terwijl tarwe in de herfst wordt gezaaid. Dat u deze gewassen die uw familie eveneens verbouwde niet spontaan vernoemt en weinig specifiek bent over de rijstteelt, doet ernstige twijfels rijzen over uw achtergrond en leefsituatie. Veelzeggend is ook uw antwoord op de vraag of er ook periodes waren dat er een mindere oogst was. U beweert dit niet te weten (CGVS, p. 15-16), terwijl er mag aangenomen worden dat het antwoord hier overduidelijk ja of nee zou moeten op zijn. Een mindere oogst zou sowieso belangrijke implicaties hebben voor het gezinsinkomen. In het licht van deze verklaringen is het dan ook opmerkelijk dat u uw vertrek midden juli wel spontaan en correct situeert ten tijde van de maïsteelt, al kunt u de maand van uw vertrek niet benoemen (CGVS, p. 3). Over de opiumteelt in uw beweerde regio van herkomst blijkt u bovendien geheel onwetend te zijn. U verklaart dat het kan zijn dat er papavers werden geteeld, maar dat u het zelf nooit heb gezien. Gevraagd naar de papaverteelt in de naburige districten, zegt u dat u er nooit bent geweest. U ontkent ook er ooit iets over gehoord te hebben nadat het CGVS daar expliciet om vraagt (CGVS, p. 16-17). Uit de bijgevoegde informatie blijkt in ieder geval dat er in 2015 na lange afwezigheid opnieuw opium in het district Deh Bala werd verbouwd. Volgens schattingen ging het daarbij om 275 hectare aan opiumvelden. Uit nieuwsberichten blijkt daarnaast dat Daesh een verbod uitvaardigde op opium omwille van religieuze redenen. Daesh waarschuwde landbouwers tegen het aanplanten van opium, arresteerde landbouwers die dat wel deden en vernietigde zelfs opiumoogsten in Deh Bala en het naburige district Achin, aldus een bericht van mei 2016. In juni 2015 werd er overigens al bericht gepubliceerd over de vernietiging van opiumvelden in het district Spinghar, wat door sommigen als een onderdeel van Achin wordt beschouwd. Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat er opium in uw regio werd verbouwd kort voor uw vertrek, in het bijzonder omdat er acties van Daesh mee gepaard gingen die een grote impact hadden op het leven van de landbouwers. Hierdoor verloren ze immers aanzienlijke inkomsten. Al deze vaststellingen doen afbreuk aan de

bewering dat u in een landbouwfamilie opgroeide en doen hiermee ook ernstige twijfels rijzen omtrent uw beweerde regio van herkomst.

Ook uw kennis van de veiligheidssituatie in Deh Bala, meer bepaald van de strijdende partijen, hun onderlinge verhoudingen en de veiligheidsincidenten, weet niet te overtuigen. Algemeen gesteld zijn uw verklaringen te beperkt en vaak niet in overeenstemming met de achtergrondinformatie. De beperkte kennis die u hebt, komt dan ook (slecht) ingestudeerd over. U bent weliswaar op de hoogte dat de taliban, Daesh en overheidstroepen in uw district opereren, maar u schets geen correct beeld van de onderlinge machtsrelaties en schrijft vaak incidenten toe aan de taliban terwijl Daesh deze uitvoerde. Daarnaast antwoordt u vaak ontwijkend op vragen die peilen naar uw kennis van specifieke incidenten of situaties die zich voordeden in de periode voor uw vertrek door incidenten aan te halen die zich in naburige districten afspeelden.

Tekenend voor uw weinig accurate beeld van de veiligheidssituatie en uw verwarring tussen de strijdende partijen zijn uw verklaringen over de incidenten met de scholen in uw district. U beweert aanvankelijk dat de taliban scholen begon aan te vallen en te sluiten naar aanleiding van een controlepost die werd opgezet door de overheid in het district (CGVS, p. 22). Wanneer er later tijdens het persoonlijk onderhoud op deze uitspraak teruggekomen wordt, stelt u dat de school en het ziekenhuis in het districtscentrum werden aangevallen toen de overheid de post daar aan het opzetten was. Eenmaal de post er was, gingen de scholen en het ziekenhuis weer open. Wanneer u gevraagd wordt wat voor een aanval er uitgevoerd werd op die twee plaatsen zegt u dat de aanvallen uitgevoerd waren naar aanleiding van de post die op de heuvel ging komen en de taliban had gezegd dat niemand naar de scholen en de kliniek mocht gaan. Dat de school en het ziekenhuis werden aangevallen, ontkent u daarna echter wanneer het CGVS u daar expliciet naar vraagt. Naast uw weinig eensluidende verklaringen, blijkt dat u dit incident niet in de tijd kunt situeren, zelfs niet ten opzichte van uw vertrek. U houdt het vaagweg op lang voor uw vertrek (CGVS, p. 27-28). Over een dergelijk incident werd overigens geen informatie teruggevonden in de door het CGVS geraadpleegde bronnen (cf. infra). Wel hebben er zich een aantal andere incidenten met scholen voorgedaan die nauw verbonden zijn met de veiligheidssituatie in Deh Bala en waarvan verwacht zou worden dat u daar een zekere kennis van heeft. Gevraagd naar andere incidenten die te maken hebben met scholen, vertelt u dat er boven een school werd afgebrand door de taliban en dat dit gebeurde in de periode toen u uw land verliet. U weet er verder niets meer over, ook niet waar die school precies gesitueerd was. Over het motief achter dit incident zegt u dat de taliban mensen op deze manier verhindert om naar school te gaan. Wat de situatie van vlak voor uw vertrek betreft, verklaart u dat de scholen soms open waren en soms dicht, afhankelijk van de gevechten die in het district plaatsvonden. U stelt dat als de taliban de overheid niet kon verslaan ze de scholen dan uit wraak zouden sluiten. Het laatste wat u vernam is dat 3 dagen voor uw vertrek, zowel de school als het ziekenhuis in het districtscentrum dicht was. Gevraagd naar de houding van Daesh ten opzichte van de scholen, antwoordt u: "Ik heb geen weet van Daesh die iets zou ondernomen hebben tegen de scholen of klinieken. Misschien na mijn vertrek maar dat weet ik niet" (CGVS, p. 29-30). Dat u de incidenten enkel en alleen linkt aan de taliban, is opmerkelijk afgaande op de achtergrondinformatie. Daarin werd er slechts één incident gevonden dat expliciet toegeschreven werd aan de taliban. In november 2014 beval een lokaal talibanfiguur met de naam Aimal namelijk de sluiting van de scholen in het district Deh Bala om op die manier de vrijlating van zijn broer Abdulkhaleq af te dwingen. De scholen gingen een week later weer open nadat Aimal in een drone-aanval om het leven kwam. In januari 2015 verschenen er nieuwsberichten waarin gemeld wordt dat onbekende schutters in het district Deh Bala een meisjesschool met de naam Shibli aanvielen en deels opbliezen en vervolgens schade aanrichtten in een jongensschool in de buurt. Over welke jongensschool het gaat, wordt in deze berichten niet nader verklaard. Voor het overige werden er geen andere berichten gevonden waaruit blijkt dat de taliban acties richtte tegen de school in het districtscentrum of andere scholen in Deh Bala. Dit geldt echter wel voor Daesh. In september 2015 verscheen een bericht waarin melding gemaakt wordt van een algehele sluiting van de scholen in de districten Deh Bala, Achin en Kot door Daesh. Een lokale bron meldt dat er voordien ondanks de aanwezigheid van de taliban geen problemen met het onderwijs zijn geweest in Deh Bala en de taliban veeleer positief stond tegenover het onderwijs. In september 2016 bleek deze sluiting van de scholen (en ziekenhuizen) nog steeds aan te houden in Deh Bala. Een andere bron meldt in augustus 2016 dat Daesh de plaatselijke scholen in Deh Bala gebruikte als toevluchtoorden voor hun strijders. Dat u niet weet dat de sluiting van de scholen veeleer te maken had met de aanwezigheid van Daesh dan met de taliban, is weinig aannemelijk. Bovendien overtuigen uw verklaringen over de incidenten die u zelf aanbrengt niet om de redenen die hierboven zijn aangegeven. Als u werkelijk tot midden 2016 in het district Deh Bala hebt gewoond, is het niet onredelijk om van u te verwachten dat u een duidelijk zicht hebt op de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen in uw beweerde district van herkomst en de acties die daaruit

voortvloeiden. Deze vaststelling haalt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala onderuit.

Over de beginperiode van Daesh vertelt u dat de groepering aanwezig is in uw regio sinds de verkiezingsoverwinning van Ashraf Ghani (d.i. september 2014), sinds 1392 of zo (maart 2013-maart 2014). Hoewel Daesh al sinds 2014 aanwezig was in uw provincie, is Daesh pas onder deze noemer actief beginnen te opereren in Deh Bala in het voorjaar van 2015. Gevraagd naar uw ervaringen met de komst van Daesh in uw regio en district, doet u vage uitspraken die weinig doorleefd klinken. U zegt dat u over Daesh hoorde praten en dat men zei dat deze mensen meenamen, ook vrouwen. Dat was wat u van uw vader vernam, uzelf hoorde niets. Ook over de gebeurtenissen in de beginperiode somt u twee incidenten op die u al eerder vernoemde waarbij ouderen in Momand Dara werden doodgeschoten en een baby in een buurdorp werd vermoord, dat ze jacht maakten op mensen van de overheid en huizen aanvielen. Gevraagd waar Momand Dara gelegen is, beweert er geen idee van te hebben. U zegt hier enkel over gehoord te hebben van uw vader. Dit is enigszins opmerkelijk om twee redenen. Zo weet u niet dat Momand Dara zich bevindt in het naburige Achin, dat u eerder in het persoonlijk onderhoud wel correct omschreef als een naburige district van Deh Bala (CGVS, p. 6). Ten tweede valt het op dat u naar een incident verwijst dat niet in uw district gesitueerd is. Wat de moord op de baby betreft, heeft het CGVS geen informatie daarover teruggevonden in de geraadpleegde bronnen. Wanneer u gevraagd worden of u zich nog zaken herinnert van die beginperiode van Daesh, haalt u een alom gekend incident van ongeveer 8 jaar geleden aan op een huwelijksfeest, waarbij de Amerikanen dachten dat de gasten talibanleden waren. Voorst zegt u dat er lang geleden in het district Achin familieleden van Haji Galeb, die u omschrijft als het districtshoofd van de arbaki's in Achin, omkwamen toen een bom op een graf ontplofte (CGVS, p. 23-25). Deze explosie, die door de taliban opgeëist werd, gebeurde volgens de geraadpleegde bronnen in augustus 2013 in het district Ghanikhel. In casu valt op dat u incidenten vernoemt die lang geleden gebeurden, niets met de Daesh-periode te zien hebben en/of buiten uw district plaatsvonden.

Een ander element dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala ondermijnt, is het beeld dat u schetst van de onderlinge verhoudingen tussen de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten die hieraan verbonden zijn. Gevraagd wat er sinds de komst van Daesh nog allemaal gebeurd was in uw district, antwoordt u dat het heel moeilijk was om het verschil te zien tussen Daesh en taliban, want dat ze beiden actief waren 's nachts. Hier kunnen echter vraagtekens bij geplaatst worden, aangezien de geraadpleegde bronnen beweren dat het district grotendeels in handen was van Daesh en de taliban. Dat deze groeperingen enkel 's nachts opereren, lijkt dan ook weinig waarschijnlijk. Het enige verschil tussen de taliban en Daesh, volgens uw verklaringen, was dat Daesh ook meisjes ontvoerde terwijl de taliban alleen mensen ontvoerde die met de overheid iets te maken hadden (CGVS, p. 25). De geraadpleegde bronnen stellen dat er wel degelijk grote verschillen zijn, niet alleen uiterlijk maar ook in de omgang met de plaatselijke bevolking en de strijders. Over de relaties tussen Daesh en de taliban onderling, zegt u dat u de taliban zich heel negatief uitspreken over Daesh. Aangespoord om verder te vertellen, haalt u geen incidenten aan waaruit blijkt dat de groeperingen met elkaar zouden hebben gevochten. Gevraagd naar clashes tussen de taliban en Daesh, zegt u dat er niets gebeurd is toen u daar woonde en dat er mogelijk wel zaken gebeurd zijn na uw vertrek en dat Daesh sterker is dan de taliban (CGVS, p. 25-26). Uit de beschikbare informatie blijkt dat Daesh en de taliban tussen maart en juli 2015 intens strijd leverden om de controle over Deh Bala. In juli en augustus 2015 voerde het Amerikaanse leger bovendien een ware drone-campagne tegen deze twee groeperingen, waarbij tientallen doden en gewonden onder de strijders vielen. Ook in januari en juni 2016 vonden er meerdere drone-aanvallen plaats in Deh Bala. Uit uw verklaringen blijkt dat u grotendeels onwetend bent hierover. Wanneer u gevraagd wordt of er ook aanvallen werden uitgevoerd op de taliban of Daesh, zegt u dat ze in Tangi, Mariz en Oghuz werden achtervolgd en aangevallen door de overheid. Dat deze aanvallen veelal met drones gebeurden, weet u niet. U zegt dat er bepaalde vliegtuigen overvlogen, tanks en rangers reden, dat er veel machten, zoals grenspolitie en grenswachten de taliban en Daesh achtervolgden. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar drones, blijkt u daar geheel onwetend over te zijn. Of er aanvallen met drones zijn geweest, weet u niet, zelfs wanneer het CGVS u confronteert met het feit dat er in de twee jaar voor uw vertrek regelmatig aanvallen met drones plaatsvonden op enkele kilometers van uw dorp waarbij tientallen slachtoffers vielen. U zegt alleen dat er een commandant was van Daesh, genaamd Aimal, die met andere Daeshleden iemand had ontvoerd en gedood. Daaropvolgend kwam een groot team van de grenspolitie met rangers. De commandant werd gedood en er zouden ook helikopters hebben gebombardeerd. Over de commandant die het leven liet in dit bombardement, weet u dat hij een belangrijk figuur was bij Daesh, gehandicapt was en afkomstig was van Akhakhel, maar verder niets (CGVS, p. 30-31). Zoals eerder gesteld kwam Aimal, een talibancommandant, in een drone-aanval om het leven. Het is hoe dan

ook bevreemdend dat u enerzijds min of meer weet in welke omstandigheden Aimal om het leven kwam en anderzijds geen weet hebt van de impact van dit incident op de scholen in uw district. Naast het incident met Aimal beweert u verder niets anders te hebben gehoord dat te maken kan hebben met drones. Het is echter weinig waarschijnlijk dat als u tot 2016 in het district Deh Bala bent gebleven, niets vernomen zou hebben over de vele drone-aanvallen die plaatsvonden in 2015 en 2016 op zowel dichterbij als verder afgelegen plaatsen bij Rawgay, zoals Haroon Baba, Gorgorei en Tangi. Van deze laatste twee plaatsen weet u wel dat deze tot het controlegebied van Daesh behoren (CGVS, p. 21). Ook opvallend is dat u Abdulkhaleq, de broer van Aimal, rekent tot de taliban, terwijl deze zich bij uw vertrek had aangesloten bij Daesh (CGVS, p. 31).

U verklaart dat Daesh en de taliban aanvallen tegen de politie uitvoerden. Wanneer het CGVS u aanspoort om meer over die aanvallen van Daesh te vertellen, ontwijkt u echter het antwoord op de vraag. U haalt een incident in Momand Dara aan waarbij ouderen werden doodgeschoten en over een baby die gedood werd in een buurdorp van Rawgay. Wanneer de oorspronkelijke vraag herhaald wordt, zegt u algemeen dat er veel gevechten uitbreken tussen Daesh en de overheid, zoals in Mariz en andere dorpen (CGVS, p. 23). Er zou echter verwacht worden dat u spontaan vertelt over een van de gevechten die zich rond uw vertrek afspeelde, waarbij Shah Mahmoud, de politiecommandant van Deh Bala in een aanval op het politiehooftkwartier in het districtscentrum samen met 5 anderen om het leven kwam. Het is pas wanneer het CGVS de naam van de commandant later in het persoonlijk onderhoud ter sprake brengt dat u iets over dit incident vertelt. In de eerste plaats zegt u bij het horen van zijn naam dat de man een commandant van het district is, zonder expliciet te vermelden dat hij tot de politie behoort. Wanneer het CGVS u vraagt naar zijn functie en de groepering waartoe hij behoort, herhaalt u telkens dat hij een commandant van het district is. Verder zegt u dat hij door de taliban werd gedood en er nog andere mensen bij omkwamen. Wat er verder nog gebeurde, is een vraag die u niet kan beantwoorden. U zegt dat u hoorde over dit incidenten van uw vader en dat er verder niets meer gebeurde in het politiehooftkwartier. Ook wanneer er gevraagd wordt naar de exacte omstandigheden waarin hij omkwam, zegt u opnieuw vaagweg dat hij in een gevecht omkwam. Uw verklaringen zijn hoe dan ook weinig gedetailleerd voor een incident dat zich in de nabijheid van uw verblijfplaats en vertrek situeerde (CGVS p. 32-33). U situeert het incident dat op 9 juni gebeurde voor uw vertrek. Alleen kunt u niet specificeren hoe lang precies voor uw vertrek. Er zou verwacht worden dat u zich dit beter zou herinneren, in het bijzonder omdat u uw vertrek 5 à 6 dagen na het suikerfeest situeert dat in 2016 op 6 en 7 juli viel. Opvallend is ook dat u de maand van uw vertrek niet benoemt of herinnert. U stelt enkel dat het ten tijden van de maïsteelt was (CGVS, p. 3). Deze laatste vaststellingen illustreren nogmaals uw gebrekkige en onvolledige kennis van de veiligheidsincidenten in uw beweerde district van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker

afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Wanneer het CGVS u zegt dat de lacunes in uw kennis over de veiligheidsincidenten met drones, doen vermoeden dat u niet tot midden 2016 in Deh Bala hebt verbleven antwoordt u dat er veel incidenten zijn met vliegtuigen en drones en dat er eveneens veel oorlogsvoertuigen voorbijkomen in uw regio. U voegt daar aan toe dat uw vader u niet toeliet om naar de plaatsen van de incidenten te gaan kijken, dat deze incidenten mogelijk gebeurd zijn, maar dat u er iets over gehoord hebt. U herhaalt dat er veel incidenten gebeurden in Mariz en dat er op een dag een groot incident gebeurde in Mariz, waar u niet heen kon gaan omdat u op dat moment ziek was. U blijft er bij dat u heel uw leven in Rawgay hebt gewoond (CGVS, p. 33).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De achtergrondinformatie waarop deze beslissing gebaseerd is, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij onderbouwt het middel als volgt:

"1. De bestreden beslissing van het CGVS is hoofdzakelijk gebaseerd op het feit dat het CGVS van mening is dat verzoeker niet afkomstig is uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar.

Het CGVS meent zich te kunnen baseren op het feit dat verzoeker, volgens het CGVS, weinig afweet van het landbouwleven in zijn streek.

Vooreerst wenst verzoeker erop te wijzen dat zijn vader geen landbouwer is, maar wél imam. Verzoeker was niet direct betrokken bij de landbouwactiviteiten ; het was immers zijn oom die, met hulp van andere werkkrachten, zich daarmee bezig hield.

Nochtans geeft verzoeker voldoende uitleg over de verbouwing van de verschillende gewassen (zie gehoor CGVS, blz. 13 - 15) :

- ° hij somt de verschillende gewassen op : tarwe, maïs, rijst, uien ;*
- ° hij geeft de oppervlakte van de landbouwgrond : 8 à 10 jerib (1 jerib = 0,2 ha) ;*
- ° hij vermeldt de locatie van de landbouwgrond : tussen de huizen die eigendom van het gezin waren, en het kanaal (Deh Bala-kanaal) ;*
- ° hij vermeldt de afspraak tussen zijn vader en diens broer m.b.t. de opbrengst van de landbouwactiviteiten : de helft was voor de oom, de andere helft voor de vader van verzoeker ;*
- ° hij beschrijft in detail hoe de irrigatie van de rijstvelden gebeurde (omleiden van het water uit het kanaal naar de velden, en het aanleggen van een dam in het kanaal) (gehoor blz. 15, bovenaan) ;*
- ° verder zegt hij dat het water in het kanaal, dat voor de irrigatie gebruikt wordt, van Spinhar naar beneden komt, dat er twee kanalen gevormd worden, die dan samenvloeien in de buurt van Mariz Kandao of het Mijahee Saheb-schrijn.*

Verzoeker weet dus wél voldoende af van de verbouwing van de verschillende gewassen, en dit zeker voor iemand die niet onmiddellijk bij deze landbouwactiviteiten betrokken was. Verzoeker heeft erop gewezen dat hij omwille van een val van een dak veel rugpijn heeft, en dat dit de reden is dat hij niet meehielp aan het verbouwen van de gewassen.

Als het CGVS van mening is dat verzoeker (te) weinig van deze landbouwactiviteiten afweet, geeft het CGVS blijk van een selectieve lezing van de verklaringen van verzoeker, door alleen de antwoorden te benadrukken die eerder vaag zijn, en de preciezere antwoorden ongelezen te laten

2. M.b.t. de opiumteelt, blijft verzoeker erbij dat er in zijn dorp geen opium geteeld werd. Of dit in andere districten wel gebeurde, weet verzoeker niet, en hij is dienaangaande eerlijk in zijn verklaring : hij zegt duidelijk dat hij daarvan niet op de hoogte is.

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat er in 2015 door Daesh opiumvelden vernield werden in het district Spinghar : dit is best mogelijk, maar verzoeker woonde in het district Deh Bala, en hij had geen weet van opiumteelt in andere districten, en een eventuele vernietiging van deze opiumvelden door Daesh. Er kan hieruit geenszins afgeleid worden dat verzoeker leugenachtige verklaringen zou afleggen m.b.t. zijn afkomst.

3. Verder stelt de bestreden beslissing dat verzoeker onvoldoende het onderscheid weet te maken tussen de taliban en Daesh, en méér specifiek m.b.t. de visies van de taliban en van Daesh tegenover de scholen.

Verzoeker had, omwille van zijn jeugdige leeftijd, weinig aandacht voor de ideologische en maatschappelijke visies van de taliban en van Daesh, en hoe zij zich opstelden t.o.v. het onderwijs in scholen. Verzoeker wist enkel dat de taliban en Daesh allebei extreme visies hebben, dat zij geen tegenspraak dulden en dat ze gewelddadig zijn. En als er (veelal nachtelijke) roof- of moordpartijen uitgevoerd werden, ging dit vrijwel steeds uit van gemaskerde mannen, zodat het - zeker voor een jeugdig persoon als verzoeker - helemaal niet duidelijk was of het de taliban dan wel Daesh geweest was die zich aan deze activiteiten schuldig gemaakt had.

4. Het CGVS vindt het hoogst eigenaardig dat verzoeker weinig kan vertellen over de vele drone-aanvallen die zouden hebben plaatsgegrepen.

Verzoeker is echter geen militair technicus. Hij weet dat er veel bombardementen gebeurd zijn, maar of dit gebeurde met helicopters of met drones, weet hij inderdaad niet. Hij was niet onmiddellijk bij deze bombardementen betrokken, zijn vader verplichtte hem daarenboven op het ogenblik van bombardementen - of vlak na deze bombardementen - binnenshuis te blijven, omwille van zijn veiligheid. Dat verzoeker geen details weet te vertellen over hoe deze bombardementen werden uitgevoerd, kan dan ook geen verwondering baren, en dit kan zeker niet tegen hem aangewend worden.

5. Zoals reeds onder punt 1 vermeld, stelt het CGVS dat verzoeker niet afkomstig is uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar.

Nochtans werden er vele detailvragen over het dorp Rawgay gesteld - zie gehoor blz. 6 - , en op al deze vragen wist verzoeker een correct antwoord te geven. Iemand die niet uit Rawgay afkomstig zou zijn, zou dit zeker niet kunnen. Over deze vragen die correct beantwoord worden, wordt er in de bestreden beslissing met geen woord gerept ; maar als er eens een vraag onjuist of vaag beantwoord wordt, wordt dit uitvergroot en als element gebruikt om het gebrek aan kennis van verzoeker te benadrukken.

Dit getuigt andermaal van de selectieve wijze waarop het CGVS met de verklaringen van verzoeker omgaat : de taak van het CGVS is niet te pogen te bewijzen dat een asielzoeker geen recht heeft op internationale bescherming, maar wél objectief, op basis van het geheel van de gegeven antwoorden, na te gaan of de asielzoeker al dan niet recht heeft op internationale bescherming.

Verzoeker is ervan overtuigd dat uit het geheel van zijn antwoorden voldoende blijkt dat hij uit het dorp Rawgay afkomstig is ; zelfs indien er dienaangaande nog een gereede twijfel zou bestaan, zou dit nog verder onderzocht moeten worden, en kan deze twijfel zeker niet tegen verzoeker aangewend worden. Er kan zelfs gesteld worden dat verzoeker het voordeel van de twijfel zou moeten genieten ...

6. Tenslotte wenst verzoeker nog erop te wijzen dat bovengemelde argumentatie voldoende aantoont dat hij uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar afkomstig is, en daar tot zijn vertrek uit Afghanistan gewoond heeft.

Indien verzoeker er onvoldoende in slaagt een persoonlijke vervolging aan te tonen, heeft hij minstens recht op subsidiaire bescherming, aangezien de veiligheidstoestand in de provincie Nangarhar uitermate precair is, en het zeker niet kan dat verzoeker naar een dergelijke onveilige provincie zou teruggestuurd worden."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr.

2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar (Afghanistan) en dat hij daar bedreigd werd door Daesh.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar daar (i) er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij zijn verklaringen over zijn directe leefomgeving en ook (ii) zijn kennis van de veiligheidssituatie in Deh Bala, meer bepaald van de strijdende partijen, hun onderlinge verhoudingen en de veiligheidsincidenten, niet weet te overtuigen. De commissaris-generaal oordeelt dat gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij de aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De plicht tot medewerking vereist dus van verzoeker dat hij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Te dezen blijkt uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen duidelijk dat verzoeker niet voldaan heeft aan deze plicht tot medewerking. Verzoeker biedt de Belgische asielinstanties immers geen zicht op zijn werkelijke herkomst.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geen stukken heeft bijgebracht die zijn herkomst uit het dorp Rawgay in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar kunnen aantonen of ervan een begin van bewijs kunnen vormen. Bijgevolg komt het aan verzoeker toe om zijn werkelijke streek van herkomst aannemelijk te maken op basis van zijn verklaringen. Verzoeker is hier evenwel niet in geslaagd.

Zo plaatst de commissaris-generaal terecht grote vraagtekens bij verzoekers verklaringen over zijn directe leefomgeving. Hoewel verzoeker er in het enig middel van het verzoekschrift terecht op wijst dat zijn vader een imam is en geen landbouwer en dat hij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) reeds verklaarde dat hij nooit geholpen heeft op de landbouwvelden van zijn familie omwille van rugklachten, meent de Raad dat van hem toch verwacht mag worden dat hij kennis heeft van verschillende aspecten die met landbouw te maken hebben. Volgens zijn verklaringen groeide verzoeker immers op in een agrarische omgeving en verwierf zijn gezin inkomsten dankzij de teelt van gewassen op de landbouwgronden van zijn familie. Verzoeker voldoet op dit punt evenwel duidelijk niet aan de verwachtingen, zodat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij opgroeide in een landbouwfamilie. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

"Wanneer het CGVS u vraagt welke gewassen er precies werden geteeld op jullie velden, antwoordt u in eerste instantie, "verschillende zaken denk ik, volgens het seizoen, werden er gecultiveerd. Ik weet het niet, ik heb het ook niet gevraagd welke dat waren" (CGVS, p. 13). Na verder aandringen van het CGVS, blijkt u zich te herinneren dat uw oom naast uien, ook tarwe, maïs en rijst verbouwde (CGVS,

p. 13). Het is enigszins opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte bent van iets dat een essentieel onderdeel uitmaakte van uw onmiddellijke leefomgeving. Ook over de oogst- en zaaiperiodes blijft u bijzonder vaag, terwijl ook van iemand met uw achtergrond meer concrete informatie verwacht zou worden. Wanneer u gevraagd wordt wat u bedoelde met uw uitspraak dat uw oom teelde volgens de vier seizoenen, zegt u dat uw oom volgens de seizoenen ook groenten teelde zoals tomaten en aubergines. Over het tijdstip en de frequentie van de oogsten, vertelt u dat elk gewas na het vorige werd gezaaid. U voegt eraan toe dat u zich er niet mee bezighield, want dat uw oom alles deed. Wanneer de vraag over het tijdstip en de frequentie van de oogst herhaald wordt, blijft u nogmaals aan de oppervlakte: u benoemt geen specifieke seizoenen of maanden. U zegt dat alles om de beurt werd gezaaid en dat niet alles tegelijkertijd kan worden gezaaid. De groenten hadden elk een aparte tijd, aldus uw verklaringen (CGVS, p. 14). Op de daaropvolgende concrete vragen van het CGVS over oogsten en zaaien, volgens telkens vage antwoorden. Wanneer u gevraagd wordt of er in de herfst of winter ook bepaalde gewassen gezaaid of geoogst werden, antwoordt u dat de rijst tijdens het koude seizoen werd geteeld, aangeplant en daarna geoogst werd. Op de vraag na hoeveel tijd de rijst geoogst werd, geeft u opnieuw een weinig specifiek antwoord. U zegt enkel dat dit gebeurde "als de tijd zover was om geoogst te worden" en weidt vervolgens uit over de hulp die uw oom toen kreeg van uw vader en andere landbouwers (CGVS, p. 14). Volgens de achtergrondinformatie wordt rijst aangeplant in de lente en wordt het in de winter geoogst. Ook maïs wordt in de herfst geoogst, terwijl tarwe in de herfst wordt gezaaid. Dat u deze gewassen die uw familie eveneens verbouwde niet spontaan vermeldt en weinig specifiek bent over de rijstteelt, doet ernstige twijfels rijzen over uw achtergrond en leefsituatie. Veelzeggend is ook uw antwoord op de vraag of er ook periodes waren dat er een mindere oogst was. U beweert dit niet te weten (CGVS, p. 15-16), terwijl er mag aangenomen worden dat het antwoord hier overduidelijk ja of nee zou moeten op zijn. Een mindere oogst zou sowieso belangrijke implicaties hebben voor het gezinsinkomen. In het licht van deze verklaringen is het dan ook opmerkelijk dat u uw vertrek midden juli wel spontaan en correct situeert ten tijde van de maïssteelt, al kunt u de maand van uw vertrek niet benoemen (CGVS, p. 3). Over de opiumteelt in uw beweerde regio van herkomst blijkt u bovendien geheel onwetend te zijn. U verklaart dat het kan zijn dat er papavers werden geteeld, maar dat u het zelf nooit heb gezien. Gevraagd naar de papaverteelt in de naburige districten, zegt u dat u er nooit bent geweest. U ontkent ook er ooit iets over gehoord te hebben nadat het CGVS daar expliciet om vraagt (CGVS, p. 16-17). Uit de bijgevoegde informatie blijkt in ieder geval dat er in 2015 na lange afwezigheid opnieuw opium in het district Deh Bala werd verbouwd. Volgens schattingen ging het daarbij om 275 hectare aan opiumvelden. Uit nieuwsberichten blijkt daarnaast dat Daesh een verbod uitvaardigde op opium omwille van religieuze redenen. Daesh waarschuwde landbouwers tegen het aanplanten van opium, arresteerde landbouwers die dat wel deden en vernietigde zelfs opiumoogsten in Deh Bala en het naburige district Achin, aldus een bericht van mei 2016. In juni 2015 werd er overigens al bericht gepubliceerd over de vernietiging van opiumvelden in het district Spinghar, wat door sommigen als een onderdeel van Achin wordt beschouwd. Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat er opium in uw regio werd verbouwd kort voor uw vertrek, in het bijzonder omdat er acties van Daesh mee gepaard gingen die een grote impact hadden op het leven van de landbouwers. Hierdoor verloren ze immers aanzienlijke inkomsten."

Verzoeker slaagt er niet in de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Waar hij stelt dat er in zijn dorp geen opium geteeld wordt, wordt er op gewezen dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in het district Deh Bala in 2015 na lange afwezigheid opnieuw opium verbouwd wordt (adm. doss., stuk 14, map met 'landeninformatie', document nr. 2). De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, indien hij daadwerkelijk afkomstig is van deze regio, te verwachten dat hij hiervan op de hoogte is. Het gaat immers om ongeveer 275 hectare aan opiumvelden. Bovendien werd opium door Daesh omwille van religieuze redenen verboden. Indien verzoeker daadwerkelijk afkomstig is uit het district Deh Bala kan hem dit dan ook moeilijk ontgaan zijn. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het vergoelijken van zijn gebrek aan kennis, zonder de overige vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Hierboven werd er reeds op gewezen dat van iemand die beweert te zijn opgegroeid in een agrarische omgeving en in een gezin dat inkomsten verwierf dankzij de teelt van gewassen op de landbouwgronden van familie mag worden verwacht dat hij kennis heeft van een aantal aspecten die met landbouw te maken hebben. Het geheel van de hierboven aangehaalde motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. De aangehaalde vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers bewering dat hij in een landbouwfamilie opgroeide en doen hiermee ook ernstige twijfels rijzen omtrent zijn beweerde regio van herkomst.

De beperkte uitleg die verzoeker wel kon geven, doet aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk. De informatie die verzoeker gaf over de verschillende gewassen, de oppervlakte en de ligging van de

landbouwgrond, de afspraak tussen zijn vader en oom, de irrigatie van de rijstvelden en de samenvloeiing van twee kanalen, weegt immers niet op tegen de hogervermelde vaststellingen inzake zijn (gebrek aan) kennis omtrent het landbouwleven, nu zij ofwel eerder vaag en algemeen, ofwel moeilijk verifieerbaar is en bovendien eenvoudig kan worden ingestudeerd. Aldus toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal blijk heeft gegeven van een selectieve lezing van zijn verklaringen. Daarbij wordt er op gewezen dat niet over alle verklaringen die verzoeker heeft afgelegd dient te worden gemotiveerd.

Daarbij komt dat ook verzoekers kennis van de veiligheidssituatie in het district Deh Bala niet weet te overtuigen. De bestreden beslissing bevat hierover vooreerst de volgende motieven:

"Algemeen gesteld zijn uw verklaringen te beperkt en vaak niet in overeenstemming met de achtergrondinformatie. De beperkte kennis die u hebt, komt dan ook (slecht) ingestudeerd over. U bent weliswaar op de hoogte dat de taliban, Daesh en overheidstroepen in uw district opereren, maar u schets geen correct beeld van de onderlinge machtsrelaties en schrijft vaak incidenten toe aan de taliban terwijl Daesh deze uitvoerde. Daarnaast antwoordt u vaak ontwijkend op vragen die peilen naar uw kennis van specifieke incidenten of situaties die zich voordeden in de periode voor uw vertrek door incidenten aan te halen die zich in naburige districten afspeelden.

Tekenend voor uw weinig accurate beeld van de veiligheidssituatie en uw verwarring tussen de strijdende partijen zijn uw verklaringen over de incidenten met de scholen in uw district. U beweert aanvankelijk dat de taliban scholen begon aan te vallen en te sluiten naar aanleiding van een controlepost die werd opgezet door de overheid in het district (CGVS, p. 22). Wanneer er later tijdens het persoonlijk onderhoud op deze uitspraak teruggekomen wordt, stelt u dat de school en het ziekenhuis in het districtscentrum werden aangevallen toen de overheid de post daar aan het opzetten was. Eenmaal de post er was, gingen de scholen en het ziekenhuis weer open. Wanneer u gevraagd wordt wat voor een aanval er uitgevoerd werd op die twee plaatsen zegt u dat de aanvallen uitgevoerd waren naar aanleiding van de post die op de heuvel ging komen en de taliban had gezegd dat niemand naar de scholen en de kliniek mocht gaan. Dat de school en het ziekenhuis werden aangevallen, ontkent u daarna echter wanneer het CGVS u daar expliciet naar vraagt. Naast uw weinig eensluidende verklaringen, blijkt dat u dit incident niet in de tijd kunt situeren, zelfs niet ten opzichte van uw vertrek. U houdt het vaagweg op lang voor uw vertrek (CGVS, p. 27-28). Over een dergelijk incident werd overigens geen informatie teruggevonden in de door het CGVS geraadpleegde bronnen (cf. infra). Wel hebben er zich een aantal andere incidenten met scholen voorgedaan die nauw verbonden zijn met de veiligheidssituatie in Deh Bala en waarvan verwacht zou worden dat u daar een zekere kennis van heeft. Gevraagd naar andere incidenten die te maken hebben met scholen, vertelt u dat er boven een school werd afgebrand door de taliban en dat dit gebeurde in de periode toen u uw land verliet. U weet er verder niets meer over, ook niet waar die school precies gesitueerd was. Over het motief achter dit incident zegt u dat de taliban mensen op deze manier verhindert om naar school te gaan. Wat de situatie van vlak voor uw vertrek betreft, verklaart u dat de scholen soms open waren en soms dicht, afhankelijk van de gevechten die in het district plaatsvonden. U stelt dat als de taliban de overheid niet kon verslaan ze de scholen dan uit wraak zouden sluiten. Het laatste wat u vernam is dat 3 dagen voor uw vertrek, zowel de school als het ziekenhuis in het districtscentrum dicht was. Gevraagd naar de houding van Daesh ten opzichte van de scholen, antwoordt u: "Ik heb geen weet van Daesh die iets zou ondernomen hebben tegen de scholen of klinieken. Misschien na mijn vertrek maar dat weet ik niet" (CGVS, p. 29-30). Dat u de incidenten enkel en alleen linkt aan de taliban, is opmerkelijk afgaande op de achtergrondinformatie. Daarin werd er slechts één incident gevonden dat expliciet toegeschreven werd aan de taliban. In november 2014 beval een lokaal talibanfiguur met de naam Aimal namelijk de sluiting van de scholen in het district Deh Bala om op die manier de vrijlating van zijn broer Abdulkhaleq af te dwingen. De scholen gingen een week later weer open nadat Aimal in een drone-aanval om het leven kwam. In januari 2015 verschenen er nieuwsberichten waarin gemeld wordt dat onbekende schutters in het district Deh Bala een meisjesschool met de naam Shibli aanvielen en deels opbliezen en vervolgens schade aanrichtten in een jongensschool in de buurt. Over welke jongensschool het gaat, wordt in deze berichten niet nader verklaard. Voor het overige werden er geen andere berichten gevonden waaruit blijkt dat de taliban acties richtte tegen de school in het districtscentrum of andere scholen in Deh Bala. Dit geldt echter wel voor Daesh. In september 2015 verscheen een bericht waarin melding gemaakt wordt van een algehele sluiting van de scholen in de districten Deh Bala, Achin en Kot door Daesh. Een lokale bron meldt dat er voordien ondanks de aanwezigheid van de taliban geen problemen met het onderwijs zijn geweest in Deh Bala en de taliban veeleer positief stond tegenover het onderwijs. In september 2016 bleek deze sluiting van de scholen (en ziekenhuizen) nog steeds aan te houden in Deh Bala. Een andere bron meldt in augustus 2016 dat Daesh de plaatselijke scholen in Deh Bala gebruikte als toevluchtoorden voor hun strijders. Dat u niet weet dat de sluiting van de scholen veeleer te maken had met de aanwezigheid van Daesh dan met de taliban, is weinig aannemelijk.

Bovendien overtuigen uw verklaringen over de incidenten die u zelf aanbrengt niet om de redenen die hierboven zijn aangegeven. Als u werkelijk tot midden 2016 in het district Deh Bala hebt gewoond, is het niet onredelijk om van u te verwachten dat u een duidelijk zicht hebt op de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen in uw beweerde district van herkomst en de acties die daaruit voortvloeiden. Deze vaststelling haalt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala onderuit.

Over de beginperiode van Daesh vertelt u dat de groepering aanwezig is in uw regio sinds de verkiezingsoverwinning van Ashraf Ghani (d.i. september 2014), sinds 1392 of zo (maart 2013-maart 2014). Hoewel Daesh al sinds 2014 aanwezig was in uw provincie, is Daesh pas onder deze noemer actief beginnen te opereren in Deh Bala in het voorjaar van 2015. Gevraagd naar uw ervaringen met de komst van Daesh in uw regio en district, doet u vage uitspraken die weinig doorleefd klinken. U zegt dat u over Daesh hoorde praten en dat men zei dat deze mensen meenamen, ook vrouwen. Dat was wat u van uw vader vernam, uzelf hoorde niets. Ook over de gebeurtenissen in de beginperiode somt u twee incidenten op die u al eerder vernoemde waarbij ouderen in Momand Dara werden doodgeschoten en een baby in een buurdorp werd vermoord, dat ze jacht maakten op mensen van de overheid en huizen aanvielen. Gevraagd waar Momand Dara gelegen is, beweert er geen idee van te hebben. U zegt hier enkel over gehoord te hebben van uw vader. Dit is enigszins opmerkelijk om twee redenen. Zo weet u niet dat Momand Dara zich bevindt in het naburige Achin, dat u eerder in het persoonlijk onderhoud wel correct omschreef als een naburige district van Deh Bala (CGVS, p. 6). Ten tweede valt het op dat u naar een incident verwijst dat niet in uw district gesitueerd is. Wat de moord op de baby betreft, heeft het CGVS geen informatie daarover teruggevonden in de geraadpleegde bronnen. Wanneer u gevraagd worden of u zich nog zaken herinnert van die beginperiode van Daesh, haalt u een alom gekend incident van ongeveer 8 jaar geleden aan op een huwelijksfeest, waarbij de Amerikanen dachten dat de gasten talibanleden waren. Voorst zegt u dat er lang geleden in het district Achin familieleden van Haji Galeb, die u omschrijft als het districtshoofd van de arbaki's in Achin, omkwamen toen een bom op een graf ontplofte (CGVS, p. 23-25). Deze explosie, die door de taliban opgeëist werd, gebeurde volgens de geraadpleegde bronnen in augustus 2013 in het district Ghanikhel. In casu valt op dat u incidenten vernoemt die lang geleden gebeurden, niets met de Daesh-periode te zien hebben en/of buiten uw district plaatsvonden.

Een ander element dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala ondermijnt, is het beeld dat u schetst van de onderlinge verhoudingen tussen de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten die hieraan verbonden zijn. Gevraagd wat er sinds de komst van Daesh nog allemaal gebeurd was in uw district, antwoordt u dat het heel moeilijk was om het verschil te zien tussen Daesh en taliban, want dat ze beiden actief waren 's nachts. Hier kunnen echter vraagtekens bij geplaatst worden, aangezien de geraadpleegde bronnen beweren dat het district grotendeels in handen was van Daesh en de taliban. Dat deze groeperingen enkel 's nachts opereren, lijkt dan ook weinig waarschijnlijk. Het enige verschil tussen de taliban en Daesh, volgens uw verklaringen, was dat Daesh ook meisjes ontvoerde terwijl de taliban alleen mensen ontvoerde die met de overheid iets te maken hadden (CGVS, p. 25). De geraadpleegde bronnen stellen dat er wel degelijk grote verschillen zijn, niet alleen uiterlijk maar ook in de omgang met de plaatselijke bevolking en de strijders. Over de relaties tussen Daesh en de taliban onderling, zegt u dat u de taliban zich heel negatief uitspreken over Daesh. Aangespoord om verder te vertellen, haalt u geen incidenten aan waaruit blijkt dat de groeperingen met elkaar zouden hebben gevochten. Gevraagd naar clashes tussen de taliban en Daesh, zegt u dat er niets gebeurd is toen u daar woonde en dat er mogelijk wel zaken gebeurd zijn na uw vertrek en dat Daesh sterker is dan de taliban (CGVS, p. 25-26). Uit de beschikbare informatie blijkt dat Daesh en de taliban tussen maart en juli 2015 intens strijd leverden om de controle over Deh Bala. In juli en augustus 2015 voerde het Amerikaanse leger bovendien een ware drone-campagne tegen deze twee groeperingen, waarbij tientallen doden en gewonden onder de strijders vielen. Ook in januari en juni 2016 vonden er meerdere drone-aanvallen plaats in Deh Bala. Uit uw verklaringen blijkt dat u grotendeels onwetend bent hierover. Wanneer u gevraagd wordt of er ook aanvallen werden uitgevoerd op de taliban of Daesh, zegt u dat ze in Tangi, Mariz en Oghuz werden achtervolgd en aangevallen door de overheid. Dat deze aanvallen veelal met drones gebeurden, weet u niet. U zegt dat er bepaalde vliegtuigen overvlogen, tanks en rangers reden, dat er veel machten, zoals grenspolitie en grenswachten de taliban en Daesh achtervolgden. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar drones, blijkt u daar geheel onwetend over te zijn. Of er aanvallen met drones zijn geweest, weet u niet, zelfs wanneer het CGVS u confronteert met het feit dat er in de twee jaar voor uw vertrek regelmatig aanvallen met drones plaatsvonden op enkele kilometers van uw dorp waarbij tientallen slachtoffers vielen. U zegt alleen dat er een commandant was van Daesh, genaamd Aimal, die met andere Daeshleden iemand had ontvoerd en gedood. Daaropvolgend kwam een groot team van de grenspolitie met rangers. De commandant werd gedood en er zouden ook helikopters hebben gebombardeerd. Over de commandant die het leven liet in dit bombardement, weet u dat hij een belangrijk figuur was bij

Daesh, gehandicapt was en afkomstig was van Akhakhel, maar verder niets (CGVS, p. 30-31). Zoals eerder gesteld kwam Aimal, een talibancommandant, in een drone-aanval om het leven. Het is hoe dan ook bevreemdend dat u enerzijds min of meer weet in welke omstandigheden Aimal om het leven kwam en anderzijds geen weet hebt van de impact van dit incident op de scholen in uw district. Naast het incident met Aimal beweert u verder niets anders te hebben gehoord dat te maken kan hebben met drones. Het is echter weinig waarschijnlijk dat als u tot 2016 in het district Deh Bala bent gebleven, niets vernomen zou hebben over de vele drone-aanvallen die plaatsvonden in 2015 en 2016 op zowel dichterbij als verder afgelegen plaatsen bij Rawgay, zoals Haroon Baba, Gorgorei en Tangi. Van deze laatste twee plaatsen weet u wel dat deze tot het controlegebied van Daesh behoren (CGVS, p. 21). Ook opvallend is dat u Abdulkhaleq, de broer van Aimal, rekent tot de taliban, terwijl deze zich bij uw vertrek had aangesloten bij Daesh (CGVS, p. 31).

U verklaart dat Daesh en de taliban aanvallen tegen de politie uitvoerden. Wanneer het CGVS u aanspoort om meer over die aanvallen van Daesh te vertellen, ontwijkt u echter het antwoord op de vraag. U haalt een incident in Momand Dara aan waarbij ouderen werden doodgeschoten en over een baby die gedood werd in een buurdorp van Rawgay. Wanneer de oorspronkelijke vraag herhaald wordt, zegt u algemeen dat er veel gevechten uitbreken tussen Daesh en de overheid, zoals in Mariz en andere dorpen (CGVS, p. 23). Er zou echter verwacht worden dat u spontaan vertelt over een van de gevechten die zich rond uw vertrek afspeelde, waarbij Shah Mahmoud, de politiecommandant van Deh Bala in een aanval op het politiehofdkwartier in het districtscentrum samen met 5 anderen om het leven kwam. Het is pas wanneer het CGVS de naam van de commandant later in het persoonlijk onderhoud ter sprake brengt dat u iets over dit incident vertelt. In de eerste plaats zegt u bij het horen van zijn naam dat de man een commandant van het district is, zonder expliciet te vermelden dat hij tot de politie behoort. Wanneer het CGVS u vraagt naar zijn functie en de groepering waartoe hij behoort, herhaalt u telkens dat hij een commandant van het district is. Verder zegt u dat hij door de taliban werd gedood en er nog andere mensen bij omkwamen. Wat er verder nog gebeurde, is een vraag die u niet kan beantwoorden. U zegt dat u hoorde over dit incidenten van uw vader en dat er verder niets meer gebeurde in het politiehofdkwartier. Ook wanneer er gevraagd wordt naar de exacte omstandigheden waarin hij omkwam, zegt u opnieuw vaagweg dat hij in een gevecht omkwam. Uw verklaringen zijn hoe dan ook weinig gedetailleerd voor een incident dat zich in de nabijheid van uw verblijfplaats en vertrek situeerde (CGVS p. 32-33). U situeert het incident dat op 9 juni gebeurde voor uw vertrek. Alleen kunt u niet specificeren hoe lang precies voor uw vertrek. Er zou verwacht worden dat u zich dit beter zou herinneren, in het bijzonder omdat u uw vertrek 5 à 6 dagen na het suikerfeest situeert dat in 2016 op 6 en 7 juli viel. Opvallend is ook dat u de maand van uw vertrek niet benoemt of herinnert. U stelt enkel dat het ten tijden van de maïsteelt was (CGVS, p. 3). Deze laatste vaststellingen illustreren nogmaals uw gebrekkige en onvolledige kennis van de veiligheidsincidenten in uw beweerde district van herkomst."

Verzoeker tracht zijn gebrek aan kennis over de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen te verschonen door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd en zijn gebrek aan "aandacht voor de ideologische en maatschappelijke visies van de taliban en van Daesh, en hoe zij zich opstelden t.o.v. het onderwijs in scholen". Hij weet de Raad hiermee evenwel niet te overtuigen. Immers, ook van een jeugdig persoon – verzoeker was gelet op de in het verzoekschrift opgegeven geboortedatum net meerderjarig toen hij vertrok uit Afghanistan – kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij, indien hij daadwerkelijk tot midden 2016 in het district Deh Bala heeft gewoond, een duidelijk zicht heeft op de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen in zijn beweerde district van herkomst, zeker gezien de acties die daaruit voortvloeiden. Bovendien wordt er op gewezen dat ook verzoekers verklaringen over de incidenten die hij zelf aanbracht om de hierboven aangehaalde redenen, die door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, niet konden overtuigen. Door in het verzoekschrift te stellen dat hij enkel wist dat de taliban en Daesh geen tegenspraak dulden en gewelddadig zijn, maakt verzoeker niet aannemelijk uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar afkomstig te zijn.

Waar verzoeker er nog op wijst dat hij geen militair technicus is en niet weet of de bombardementen gebeurden via helikopters, dan wel via drones, beperkt hij zich tot het vergoelijken van zijn gebrek aan kennis, zonder de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij grotendeels onwetend is over de vele drone-aanvallen die kort voor zijn vertrek plaats vonden in Dah Bala, die steun vindt in het administratief dossier, te weerleggen. Indien verzoeker daadwerkelijk tot 2016 in het district Deh Bala heeft verbleven, acht ook de Raad het weinig waarschijnlijk dat hij niets vernomen zou hebben van de vele drone-aanvallen die in 2015 en 2016 plaatsvonden op zowel dichterbij als verder afgelegen plaatsen bij Rawgay. Dat verzoeker geen militair technicus is, doet hieraan geen afbreuk. Men hoeft immers geen militair technicus te zijn om het verschil te kennen tussen een drone en een helikopter. Ook de omstandigheid dat verzoeker bij de bombardementen binnen zou zijn gebleven, staat er niet aan in de

weg dat van hem kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van aanvallen met drones. Het lijkt de Raad onmogelijk dat daar in verzoekers regio van herkomst niet over zou worden gesproken.

Voor het overige laat verzoeker de voorgaande motieven volledig ongemoeid. Nu verzoeker er niet in geslaagd is deze motieven te weerleggen of te ontkrachten en deze motieven pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden zij door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker er nog op wijst dat er hem vele detailvragen gesteld werden over het dorp Rawgay en dat hij op al deze vragen een correct antwoord kon geven, wordt er op gewezen dat deze kennis niet opweegt tegen de hogervermelde lacunes in zijn kennis omtrent zijn regio van herkomst. Bovendien kan deze informatie over de omliggende districten, het districtshuis en het kanaal eenvoudig worden ingestudeerd. Verzoekers antwoorden op de hierover gestelde vragen zijn niet van aard dat iemand die niet uit het dorp Rawgay afkomstig is, maar wel bereid is tot het verrichten van enig studeerwerk, dergelijke antwoorden niet zou kunnen geven.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen is ook de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet heeft aangetoond afkomstig te zijn uit het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN